

ПОЛЕТ

ноембар, 2024.

ЛИСТ ОШ „ВУК КАРАЏИЋ“ БЛАЖЕВО

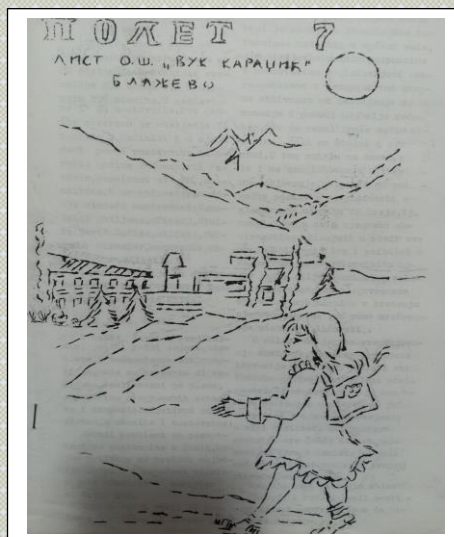
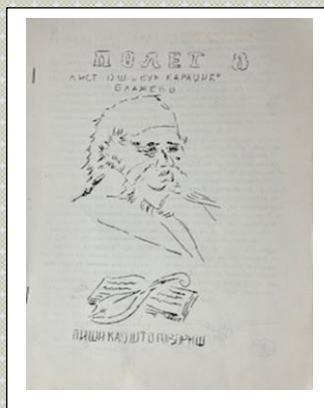
БР. 53

ШКОЛСКА 2024/25. ГОДИНА

Драги читаоци,

Пред вама је нови број часописа „Полет“. Време између два броја испуњено је многим активностима у нашој школи. Са критичким односом према свом раду и направљеним грешкама, а поносни на своје успехе, настављамо причу из прошлог броја. Прича коју смо некада започели још увек траје јер, како то Андрић лепо каже, „причи и причању краја нема“. Наш циљ није био да дословно испишемо све што смо од прошлог броја урадили, већ да пренесемо делић атмосфере у којој се учи и расте у нашој школи. На тој атмосфери смо веома захвални, како свим пријатељима наше школе, тако и вредним ученицима. Свакодневним трудом да наш школски живот обогате различитим успесима, ситнијим несташлукима и неописивим истраживачким духом, ученици постају наши учитељи јер од нас захтевају много креативности и подсећају нас колико је леп и племенит позив који у школи обављамо. Учећи своје ученике, учимо се и ми сами. Тако дочекујемо још један, јубиларни рођендан своје школе. Својим ученицима и свима запосленима честитамо Дан школе, а вама читаоцима безмерно захваљујемо што наш часопис проналази своју публику и у дигиталној ери.

АРХИВА ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ

ОШ „Вук Караџић“ у Блажеву спада у оне школе које су се развијале дужи временски период. Данашња школа је смештена у модерном објекту изграђеном 1974. године. Међутим, почеци њеног развоја сежу у даљу прошлост. Потреба за отварањем школе на овим просторима јавила се још 80. година 19. века.

Од свог настанка (1894. године) па до данас, кроз школу у Блажеву и подручним одељењима прошло је више стотина ђака и више десетина запослених. Та уједињена армија људи је оставила велики траг и допринела описмењавању и подизању просветног и културног нивоа, не само блажевачког краја, већ и шире околине.

Новица Ковачевић, као први писмен човек са ових простора и народни посланик најбоље је схватао неопходност отварања школе. У то време, ова племенита и смела идеја није могла бити реализована због непостојања школске зграде од тврдог материјала, а за подизање није било никаквих услова због превеликог сиромаштва овдашњег становништва које је живело у великој беди и оскудици. Питање отварања школе морало је да сачека нека боља времена. Међутим, он је касније и као председник блажевачке општине дуго и стрпљиво радио на прикупљању грађевинског материјала и новчаних средстава и 1894. год. се приступило изградњи, у којој су бесплатним радом учествовали сви пунолетни мештани села Блажевачке општине. Исте године је у Блажеву никла прелепа школска зграда изграђена од тврдог материјала. За почетак рада школе чекао се званични акт Министарства просвете и црквених дела, као и први учитељ. Прва школска 1894/1895. год. почела је са 50 мушких ученика и учитељем Аћимом Чавдаревићем.

Већ у првим годинама свог рада ова школа се суочавала са многим проблемима. Због болести ученика, школа је често обустављала свој рад, а посебан проблем су били ученици из удаљених села који су до школе пешачили и по три сата. Школа је често била и у тешкој финансијској ситуацији, па се излаз тражио у припајању села бабичке и луковске општине блажевачкој школској општини.

У свом допису Министарству просвете и црквених дела, управитељ школе, учитељ Вучић Милуновић између осталог каже: „Г. министар можда неће веровати, али ја сасвим уверавам, да у овом копаоничком крају није више писмено, но 5% људи. А што је баш нужно да овај свет буде још боље и више писмен, што се вазда јављају трзавице око границе, а писменост би много учинила, те би се ове граничне неприлике уништиле. Усудих се замолити Вас у жељи, да и овај свет прогледа једном својим очима“.

Одлуком Министарства, села бабичке и луковске општине су припојена блажевачкој школској општини. Без обзира на то, број ученика није растао, чак је и опадао у 3. и 4. разреду, јер су се родитељи задовољавали најелементарнијом писменошћу и плаћали казну која је била веома мала.

Не постоје поуздани подаци о томе да ли је школа радила током Првог светског рата, али се засирурно зна да је школска зграда страдала у ватреној стихији марта 1917. године од стране аустријског окупатора. Осим школе, изгорела је и целокупна школска документација. Тиме

је рад школе у наредним годинама био угрожен и када се одвијао, одвијао се у веома лошим условима. Захваљујући упорним захтевима Школског одбора Министарству просвете и потврдном одговору истог, 1930. год. је изграђена нова школска зграда на брегу изнад села преко пута цркве. У наредним годинама школска мрежа у блажевачкој општини се шири, па је 1935. год. почело са радом издвојено одељење у Миоковићима, а већ наредне године у Ђерекарима. Број ученика се повећава, а повећава се и број уписане женске деце.

Ученици испред школске зграде у Блажеву
саграђене 1930, спаљена 1942,
а обновљена 1945. године
(снимљено 1958. године)

Током Другог светског рата нашу школу је задесила иста судбина као и у Првом светском рату. Овог пута школску зграду спалио је немачки окупатор 4. децембра 1942. год. По спаљивању школске зграде, учитељи Стана и Михајло Петровић су били принуђени да обуставе рад. Супротно свим очекивањима, ови људи су остали у Блажеву да заједно са својим ученицима и мештанима поделе најтеже ратне дане, чврсти у намери да када се смири ратни вихор, наставе тамо где су стали у свом племенитом послу.

Одмах по завршетку рата, народ је предузео све потребне мере да се санирају последице ратних разарања и да се све, па и школа, врати у нормалне животне токове. Школа је поново почела са радом 1945. год. и тих првих послератних година школу су похађала деца различитог узраста због потребе да сва деца до 15 година старости добију могућност да се описмене и на тај начин заврше основно школовање. Организовани су и алфабетски течајеви, па је на тај начин описмењен велики број омладинаца а посебно велики део женске популације, која до тада није била обухваћена редовним школовањем. 1950. године школа у Блажеву постаје осморазредна, а 1964. год. званично добија и име „Вук Караџић“. Исте године школа у Блажеву постаје централна школа, док остале школе у Ђерекарима, Судимљи, Горњем и Доњем Левићу, Боранцима и Стануловићима постају њена подручна одељења.

Година 1974. заувек ће остати у сећању мештана Блажева и околине јер је те године саграђена и пуштена у рад нова школска зграда, с правом названа „планинска лепотица“, какву би пожелеле и многе градске средине. У то време школа је имала и свој максимални број ученика који се кретао и до 600 ђака заједно са издвојеним одељењима.

Нова школска зграда чија је
градња окончана 1974. године

Серија разорних земљотреса 80. година прошлог века је покренула незаустављиве миграције становништва са ових простора. Близина административне границе са АП Косовом и Метохијом и релативно лоши економски услови живота су само убрзавали миграције овдашњег становништва према ближим и даљим градским центрима. У градове су отишла деца и омладина ради школовања, а радно способно становништво због запослења и бољег живота. Овдашња села су све празнија, а појединим насељима прети и потпуно гашење. Из тог разлога већина издвојених одељења се угасила, а континуирани рад имала је само матична школа и издвојено одељење у Доњим Левићима.

Данас на овом простору живе малобројне породице са децом, које се одлучују за останак и опстанак на овим просторима. Наду за то им дају неки нови покушаји поновног оживљавања ових крајева: отварање рудника Запланина и Раичева гора, пољопривредне субвенције, близина туристичког насеља Брзеће и могућност бављења сеоским туризмом. Управо због тога, и захваљујући успешној сарадњи са локалном самоуправом општине Брус, Школском управом Крушевац и Министарством просвете РС - наша школа опстаје.

Данас, у јубиларној 130. години постојања, настава се одвија у матичној школи и издвојеном одељењу у Доњим Левићима. Школа је у техничком и кадровском смислу веома добро опремљена, али један озбиљан проблем је пред нама. Оно што школу чини школом јесу деца, а њих је из године у годину све мање. Без обзира на то, школа учествује на такмичењима, спортским догађајима, пројектима и другим активностима. Не ретко, наши ученици постижу и значајне резултате, а у претходном периоду и завидне пласмане на републичким такмичењима.

У јубиларној 130. години постојања школе, напоменули бисмо да је ОШ „Вук Караџић“ задржала квалитет у раду, схватајући образовање као један од најважнијих чинилаца развоја сваког друштва. Колектив школе жели:

- да школа буде место где ђаци радо долазе и одакле нерадо одлазе; где се учи, радује и воли;
- да им родитељи буду партнери, а локална самоуправа сарадник и да заједно раде на усвајању правих вредности код нових генерација;
- да сви запослени буду професионални тим посвећен деци, али и њихови сарадници и пријатељи.

На 130. рођендан школе у Блажеву, можемо рећи да смо у томе успели, са жељом и надом да ћемо традицију наставити још дуги низ школских година.

Јасмина Мијајловић,
директор школе

УСПЕСИ НАШИХ УЧЕНИКА НА ТАКМИЧЕЊИМА У ШКОЛСКОЈ 2023/24. ГОДИНИ

НА ТАКМИЧЕЊУ ИЗ ГЕОГРАФИЈЕ

Огњен Мијајловић, ученик 7. разреда, освојио је **1. место** на општинском и окружном такмичењу и **3. награду** на републичком такмичењу.

наставник
Јасмина Збиљић

НА ТАКМИЧЕЊУ ИЗ ХЕМИЈЕ

Огњен Мијајловић, ученик 7. разреда, освојио је **2. место** на општинском и остварио је **пласман** на окружном такмичењу.

наставник
Ненад Танасковић

НА ТАКМИЧЕЊУ „ШТА ЗНАШ О САОБРАЋАЈУ“

Немања Милетић, ученик 8. разреда, освојио је **3. место** на општинском у појединачној конкуренцији и остварио је **пласман** на окружном такмичењу.

Емина Милетић, ученица 6. разреда, освојила је **3. место** на општинском у појединачној конкуренцији и остварила је **пласман** на окружном такмичењу.

Заједно са екипом из Разбојне, **Немања** и **Емина Милетић** освојили су **екипно треће место** на општинском такмичењу и остварили су **пласман** на окружном такмичењу.

наставник

Љиљана Дељанин

НА КЊИЖЕВНОЈ ОЛИМПИЈАДИ

Јована Мијајловић и **Лука Лазаревић**, ученици 7. разреда, освојили су **3. место** на општинском и остварили су **пласман** на окружном такмичењу.

наставник
Маријана Јовановић

НА ТАКМИЧЕЊУ ИЗ АТЛЕТИКЕ

Маша Вукојичић и **Матеја Исаиловић**, ученици 8. разреда, освојили су **2. место** на општинском и остварили су **пласман** на окружном такмичењу.

наставник
Младен Јовановић

НА ТАКМИЧЕЊУ У ФУТСАЛУ

ЖЕНСКА ЕКИПА СТАРИЈИХ РАЗРЕДА освојила је **3. место** на општинском такмичењу.

наставник
Младен Јовановић

Сваки успех је тријумф упорности.

Честитамо свим такмичарима и њиховим наставницима.

Своју школу најлепше су представили наши ученици. На свечаном затварању 10. Националне географске олимпијаде ученици ОШ „Вук Караџић“ Блажево освојили су симпатије учесника и гостију извођењем представе „Нушићев час географије“. У великој биоскопској сали Културног центра у Брусу наши ученици су својим наступом увеселили публику, која није штедела своје дланове, а захвалили су се и Географском факултету Универзитета у Београду на дугогодишњој сарадњи са нашом школом.

ФОЛКЛОР

Фолклор је уопштено име за културу која, у устаљеним традиционалним облицима, живи у народу. Овај културни облик прелази од старијих на млађе. Дуг развојни и вековни пут утицао је на преношење оригиналности народних творевина. Као и све остало, народна уметност еволуира. Ово се у музици лако уочава на песмама са истим текстом које се на разним удаљеностима интерпретирају на разне начине. Исто се дешава и са народним играма: народна кола данас и она од пре педесет година, иако са истим именима и називима, разликују се. Народни дух, најснажнији покретач свих идеја у уметности, никада не мирује. Народ обавезно и увек ствара своју уметност, са својом етиком и посебном карактеристиком. Проучавајући фолклор научници реконструишу духовну вредност и културну прошлост народа. Музички фолклор преноси се предањем и помаже нам да упознамо народно стваралаштво прошлих епоха.

Термин фолклор први је употребио Енглец Џон Томас 1846. године, где „фолк“ значи народ, а „лоре“ се односи на знање.

Народне игре су важна карактеристика појединих народа или етничких група. Сваки народ или етничка група у својим играма има особености које је посебно обележавају. У српском језику изразом народна игра означавало се више појмова. Њиме су се означавале утакмице у скакању, трчању, бацању и дизању камена и других терета, укратко - све оно што би се данашњим језиком могло називати спортским играма. Истим термином су се означавале и остале игре (друштвене, забавне, игре на срећу и др.). О овим и орским играма пише познати етнолог Тихомир Ђорђевић. По његовом виђењу орске игре су игре у колу или ору, код којих се на ритмичкој основи нижу одређени покрети тела. Народне игре спадају у пластичне уметности због тога што се естетска осећања изражавају покретом. Од најстаријих почетака до данашњих стања, оне су прешле дуг развојни пут, којим су их водиле многе околности.

У нашој школи, фолклор као секција је уведен 2022. године. Ученици фолклор гледају као забаву и дружење. Тако негујемо народну традицију и очување интегритета свог народа. Кроз игру и песму, провлаче се обичаји из различитих делова наше земље.

Тијана Арсић,
мастер учитељ

I DIRITTI DEI BAMBINI - ДЕЧЈА ПРАВА И ОБАВЕЗЕ

Kao i сваке године, наша школа је обележила "Дечју недељу" 7 - 11. 10. 2024. под слоганом „Ја сам дете, имам план: толеранција и љубав сваки дан". Поред низа активности који су пажљиво одабрани на Ученичком парламенту у циљу дружења, учења и поштовања слогана за Дечју недељу, неизоставни део представља подсећање на Дечја права и обавезе, установљене Конвенцијом Уједињених нација. Ученици се сваког октобра подсети на Права и обавезе детета кроз предавања и слично. Ове године ученици наше школе своје знање и идеје из италијанског језика спојили су са принципима на којима се заснива Конвенција УН о дечјим правима тако што су на креативан начин направили занимљиви пано. **Сваки ученик** је одабрао своју „руку", на којој су на италијанском језику исписани основни принципи УН (право на живот детета, право на бесплатно школовање, право на социјалну и здравствену заштиту, право на дом итд). **Свака рука** носи снажну поруку која нас подсећа, (нас одрасле, наставнике и родитеље) на важност поштовања Дечјих права. Сваку „руку" бојило је дечје срце бојама радости, среће, љубави...

I DOVERI - Дечје обавезе

Кроз образовно-васпитни процес наставници усмеравају ученике на целоживотно учење кроз које се прожима и чувена реченица: „Децо, па ви имате и обавезе у школи, а не само права“. Да, управо та реченица подсећа ученике да они кроз детињство, процес сазревања, али и као остварени људи треба да имају свест о обавезама - данас у школи и према школским обавезама, сутра према породици, радном месту, старим родитељима, околини, екологији, сопственој земљи итд. Наравно, све ове принципе на којима се заснива не само Конвенција већ и наша, наставничка едукација којом желимо да развијамо свест код ученика пренела се на „мале руке од папира“.

I DIRITTI DEI BAMBINI SONO:

- Diritto al nome
- Diritto ad avere una casa
- Diritto alla vita
- Diritto alla nazionalità
- Diritto allo studio
- Diritto alla sicurezza
- Diritto di essere adottato
- Diritto alla informazione
- Diritto alle opportunità
- Diritto alla libertà di espressione

I DOVERI SONO:

- Ho il dovere di aiutare gli altri
- Ho dovere di imparare dai miei errori
- Ho il dovere di diffondere la pace
- Ho il dovere di evitare gli sprechi per salvare la Terra
- Ho il dovere di accettare chi è diverso da me
- Ho il dovere di rispettare ogni essere vivente
- Ho il dovere di curare e rispettare l'ambiente.

Ивана Максимовић, наставница италијанског језика и ученици старијих разреда

Скијање

Скијашка сезона на Копаонику резервисана је, сада већ традиционално, за ученике ОШ „Вук Караџић“ из Блажева.

Ученици из Блажева и Доњег Левића имали су прилику да и прошле школске године усаврше своје скијашко умеће, а ученици првог разреда су, захваљујући учитељима и наставницима наше школе, остварили своје прве кораке на скијама. Ученици су били веома мотивисани и жељно су ишчекивали сваки следећи одлазак на Копаоник, а он нас је сваког дана даривао својим прелепим зимским пејзажима. Неизоставне су биле и остале игре на снегу као што су грудвање, прављење игла, јурке, остављање отисака у снегу и многе друге.

Када би нам носићи поцрвенели, то је био знак да треба да свратимо на шољу топлог чаја и угрејемо се поред камина, уз занимљиве приче и дружење.

Борђе Миленковић,
мастер учитељ

РАД ТЕХНИЧКЕ СЕКЦИЈЕ

*„Узмите шаку пепела
Или било чега што је било и прошло,
И видећете да је то ватра
Или да то још увек може бити.“*

Бранко Миљковић

Поводом јубиларне годишњице постојања школе (130 година), ученици школе, који су чланови Техничке секције, радили су на изради презентације „Школа кроз време“, као и на изради модела за *Продајни кутак*.

При изради презентације за материјал су користили старе дневнике, фотографије и друге материјале из архиве школе.

Користећи стечено знање из свих наставних предмета, применом нових технологија и креативности, створили су презентацију са хролошки поређаним догађајима, као и новогодишње моделе за *Продајни кутак*.

Љиљана Дељанин, наставник технике и информатике

Рециклажа није шала

Поводом Дана планете Земље ученици наше школе су рециклирали стари папир који је скупљен током школске године. Ученици старијих разреда на часу биологије направили су листове од рециклираног папира, а затим су те листове ученици млађих и старијих разреда на часу ликовног користили за цртање и бојење. На часу српског језика од рециклираних листова направљена је мала књига са лепим мислима, а на часу енглеског језика у млађим разредима направљен је мини речник. Ученици наше школе на овај начин дали су мали допринос у очувању планете.

Сања Стошовић,
наставник биологије

ПРЕПОРУКА ЗА ПУТОВАЊЕ - РИБАРСКА БАЊА

Рибарска бања се налази у подножју планине Јастребац у котлини Рибарске реке. Удаљеност од Крушевца је 34 km; око стотинак километара удаљена је од Ниша и око триста од Београда. Име је, према легенди, добила по рибарима који су за кнеза Лазара на оближњем потоку пецали најбољу пастрмку.

За лековита својства Рибарске бање знали су још и Римљани, о чему сведоче археолошки остаци из 4. века, који се налазе у околини бање. У 12. веку Рибарску бању добија српски жупан Стефан Немања. Настанак купатила везује се по легенди за доба царице Милице (14. век), која је по неким изворима долазила у Рибарску бању како би одржавала своју лепоту.

Турци су су у 16. веку у бањи изградили хамам (комплекс јавних купатила и базена), који је обновљен 1853. за време кнеза Александра Карађорђевића. Рибарска бања је више пута страдала у разним ратовима, а Турци су је разорили 1876. и све је уништено осим главног купатила.

Краљ Петар I Карађорђевић свечано је отворио бању и започео њену обнову почетком 20. века. Он је био и један од најчешћих гостију бање. Као војник, овде је лечио костобољу. Имао је скроман смештај у вили „Србија“. У знак поштовања и захвалности, становници бање су њему у част направили „Краљеве степенице“.

Данас, ова бања поред лековитих својстава може да се похвали хотелима и вилама изузетне лепоте, са укусом уређеним парком и зеленим површинама, али и све већим бројем младих који откривају предности викенд предаха у нашим бањама. Издвајају се луксузне виле сазиране између 1904. и 1907. године, које носе имена југословенских бановина – Србија, Босна и Херцеговина, Црна Гора, Далмација, Славонија, Македонија, Хрватска.

Рибарска бања је једна од „српских краљевских бања“ будући да су у њој боравили и лечили се бројни српски краљеви и краљице. У оквиру модерног спа-центра, данас постоји и бисерна када Драге Машин.

У бањи постоји шест извора минералне сумпоровите и слабо алкалне салиничне воде (38°C), један извор хладне воде (16°C) - једина акратопеда (вода температуре мање од 20°C и минерализације 500-1000 mg/l) на Балкану и један извор млаке сумпоровите воде (28 °C). Поред минералне воде, захваљујући положају у тесној котлини подно Великог Јастрепца, Рибарска бања има специфичну климу због чега има статус ваздушне бање.

Током летње сезоне у бањи се организују бројне спортске, културне и гастрономске манифестације. Неке од најпопуларнијих су бициклистичка трка, ликовна колонија и етно фестивал хране, музике и старих заната. У околини бање све више се развија сеоски туризам.

Рибарску бању годишње посети око 60000 туриста, од којих су 12% страни гости, и тај број је последњих десетак година у порасту.

У близини Рибарске бање налазе се популарни туристички центри Велики и Мали Јастребац, Крушевац – престоница кнеза Лазара, као и манастир Наупаре из 14. века. У непосредној околини бање постоје стазе за шетњу и бициклизам.

Јасмина Збилић, професор географије

МЕЂУНАРОДНИ ДАН ТОЛЕРАНЦИЈЕ

Међународни дан толеранције обележава се 16. новембра. Овај дан прогласио је УНЕСКО 1995. године како би се подигла свест јавности о опасностима нетолеранције. Обележавање овог дана покренуто је са циљем да образовне институције и шира јавност виде толеранцију као основни елемент друштва.

Сваке године, широм света, организују се разне конференције и фестивали поводом овог дана. Међу њима је „Фестивал цртаног филма универзалне толеранције“ у Драмену у Норвешкој. У Бангладешу, овај дан се обележава Самитом мира. Самит је платформа за разговор и размену о изазовима земље о питањима као што су мир, толеранција, лажне вести, безбедност на мрежи, мржња.

УНЕСКО је створио награду за одавање признања онима који су постигли велике резултате у промовисању духа толеранције или ненасиља у областима као што су наука, култура и уметност. Ова награда и Међународни дан толеранције признају да је толеранција универзално људско право.

У нашој школи Међународни дан толеранције обележавамо сваке године. Обично су радионице које изводе стручни сарадници окосница активности обележавања овог датума. Радионице имају за циљ развој емпатије, неговање другарства, толерантан однос према различитим групацијама... Постоји и низ других активности које се поводом овог дана реализују, а неке од њих су: дебате на одређену тему, израда паноя, гледање видео материјала, активности промоције толеранције у школском дворишту... Циљ свих изведених активности је подизање свести ученика и запослених о стварању толерантног појединца и такве заједнице. Живот у толерантном друштву је идеја водиља при планирању активности обележавања овог датума.

Трпељивост односно толеранција и јесте појам из области друштва, културе или религије, који се односи на колективну и појединачну праксу прихватања и сарадње са особама које нису исте вере, не мисле на исти начин, имају другачији политички став или се разликују по неком другом основу. Толеранција укључује свесну одлуку да се поступи ненасилно и уздржано. Због тога и препознајемо значај рада у овој области у периоду школовања.

На крају, ево неколико цитата о толеранцији:

„Највећи резултат образовања је толеранција.“ Хелен Келер

„Не слажем се са твојим мишљењем, али ћу до краја бранити твоје право да то кажеш.“ Волтер

„Тест храбрости долази када смо у мањини, тест толеранције долази када смо у већини.“ Ралф Сокман

„Нико није добар случајно. Врлину треба научити.“ Сенека

Ивана Ковачевић, школски педагог

Азбука вредности коју стрпљиво градимо на часовима српског језика и књижевности

Драги моји ученици,

Прошле школске године сам заједно са својим колегама у неке нове животне победе испратила још једну генерацију матураната. То је била прилика да се подсетимо неких вредности чији смо значај усвајали кроз изучавање књижевних дела и истраживање сопственог језика и фолклора. Топло их препоручујем и вама - да их правилно примењујете и градите себи светлу будућност. Ваши наставници вам желе много успеха у томе да истрајете и постанете добри људи и да се једном сетите свог села и топле школице која вам је пружила најслађе часове дружења и учења, игре, првих пораза и успеха.

А – амбициозност Увек правилно постављајте своје циљеве и будите свесни тога колико напорно се мора радити да би се циљ остварио.

Б – борбеност Научите се да је живот велика борба за своје место под сунцем, да је саткан од успона и падова и да се после пораза не одустаје, већ се напорније ради како би се циљ остварио.

В – весеље, воља Свему што радите приступајте са осмехом на лицу, имајте добру вољу и успех ће сигурно доћи.

Г – грациозност Научите се да у свему будете грациозни, да имате постављену границу и меру у сваком уживању.

Д – духовитост, другарство Ово је једна од најлепших људских врлина, а до ње се долази сталним усавршавањем себе, непрестаним ширењем опште културе и веселим, али и критичким погледом на свет и друштвене проблеме. А другарство је увек важно, прави друг ти увек значи, кад те неко воли снажно, ти си онда и сам јачи.

Ђ – ђачко доба Само деца живе животом својих жеља и тако доживљавају све што желе. Само се она смеју, радују и воле искрено, па сачувајте део детета у себи за цео живот. „Од колевке, па до гроба најлепше је ђачко доба“. (Б. Радичевић)

Е – енергичност, емпатија Научите да у борби са проблемима будете енергични, али да не заборавите никада на осећања и потребе других људи које срећете и који вас окружују.

Ж – живахност Изградите оптимистички поглед на свет и уживајте у животу јер се пропуштене прилике не враћају.

З – зрелост, забављање И забава је део живота, и кроз забаву се учи, али научите да се живот не своди на забаву, већ зрело и одговорно доносите одлуке иза којих ћете једном стати, а да се не стидите тога.

И – игра, искреност Увек имајте времена за игру, то је одлика великих људи, то је пут истраживања и дружења.

Ј – јединство Будите јединствени у ставу да треба стално усавршавати себе, да не можете мењати људе око себе, али да можете испунити себе, мењати себе на боље и оставити свет бољим уређеном баштом, незагађеном реком...

К – креативност Будите креативни, увек са новим идејама и увек са вером у себе и сопствене могућности и идеје.

Л – лепота У свему што радите увек тражите лепоту, хармонију и унутрашње задовољство.

Љ – љубав Увек нађите времена за љубав јер то је одлика богова.

М – младост Трудите се да увек сачувате лепоту младости у себи. То је онај период када се верује у све своје снове, жеље и идеје.

Н – незаборав Где год били и шта год радили, сетите се првих корака на путу до знања и топле школице која вам је то омогућила, сетите се да сте једном и ви били само деца, основци, једна непоновљива генерација ђака.

Њ – њушкање Не мора се у животу баш све пробати. Учите се на грешкама других и читајте између редова, њушкањем и закључивањем како не бисте сваку последицу осетили на сопственој кожи.

О – оловка Ако не можеш бити добра оловка да напишеш срећу, онда буди добра гумица да обришеш тугу.

П – пријатељство Човек је заиста богат онолико колико око себе има правих пријатеља.

Р – радост Радујте се свом, али и успеху људи који вас окружују. Радујте се сваком новом дану и свакој прилици коју вам живот пружа да урадите нешто лепо, занимљиво и корисно.

С – снага, сналажљивост, скромност Имајте снаге да истрајете у свему што радите, будите сналажљиви на путу до свог циља и будите скромни у свом успеху јер скромност је врлина великих људи.

Т – труд, тврдоглавост Тврдоглаво радите оно што сте започели, али довршите започето дело, баш као деца која праве кулу од песка коју прва плима збрише, а деца дворац нови направе већ следећег јутра.

Ћ – ћаскање Не губите драгоцену време на празне приче. Трудите се да знате ко је вредан тога да га искрено саслушате или поверите своје проблеме и увек водите конструктивне разговоре.

У – учење Увек нађите времена за учење, будите свесни тога колико не знате јер то је прави пут до животне мудрости.

Ф – финоћа Изградите истанчан укус за финоћу чак и у детаљима и трудите се да у свему што радите тражите савршенство.

Х – хуманост Трудите се да у свету који тек упознајете пре свега постанете добри људи, човечни и увек спремни да помогнете другоме, макар топлим осмехом, лепом речју...

Ц – циничност Изградите сопствени став према негативним друштвеним појавама и са једном здравом дозом цинизма односите се према тим појавама.

Ч – часност Не заборавите да је свака одлука исправна само ако се у њој чува своје достојанство, али и уважавање других. Немојте никада радити нешто чега би се касније постидели.

Џ – џентлмени Увек развијајте осећај за друге, дајте предност онима који су од вас слабији и у људима тражите увек оно најбоље.

Ш – шармантност Изградите своју шармантност својим зрелим погледом на свет, својом истрајношћу и упорношћу. Немојте мислити да је култура масе обавезујућа и увек исправна. Сачувајте нешто што је само ваше, по чему сте посебни и непоновљиви и постаћете личност са великим Ја.

Много среће и успеха у даљем раду и учењу жели вам професор српског језика и књижевности **Маријана Јовановић**

ИЗ ПЕРА ВУКОВИХ КРЕАТИВАЦА

Припремајући се за нови број нашег часописа, ОШ „Вук Караџић“ у Блажеву је расписала ликовни и литерарни конкурс за све ученике школе на тему „Моја школа“. Пристигли радови нашој трочланој комисији донели су тежак задатак, а део тих радова остављамо и вама да уживате у креативности наших малишана.

Милена Матић, 3. разред,
награђени ликовни рад у категорији млађих разреда

Моја школа

Школа је место где проводим доста времена. Ту стичем нова знања.

Моја школа се зове „Вук Караџић“. Немамо много ученика, али имамо одличне учитеље, који се много труде да нам све лепо објасне. Учионица ми је велика са пуно светлости. Зидови су украшени ликовним радовима, па се ја трудим да будем креативан. Највише ми се свиђа двориште јер је пуно зеленила. Ту често играм фудбал.

Моја школа је мала, али је за мене најбоља и најлепша.

Јован Пантић, 3. разред,
награђени литерарни рад у категорији млађих разреда

Јована Мијајловић, 8. разред,
награђени ликовни рад у категорији старијих разреда

Хумористичким пером о свом одељењу

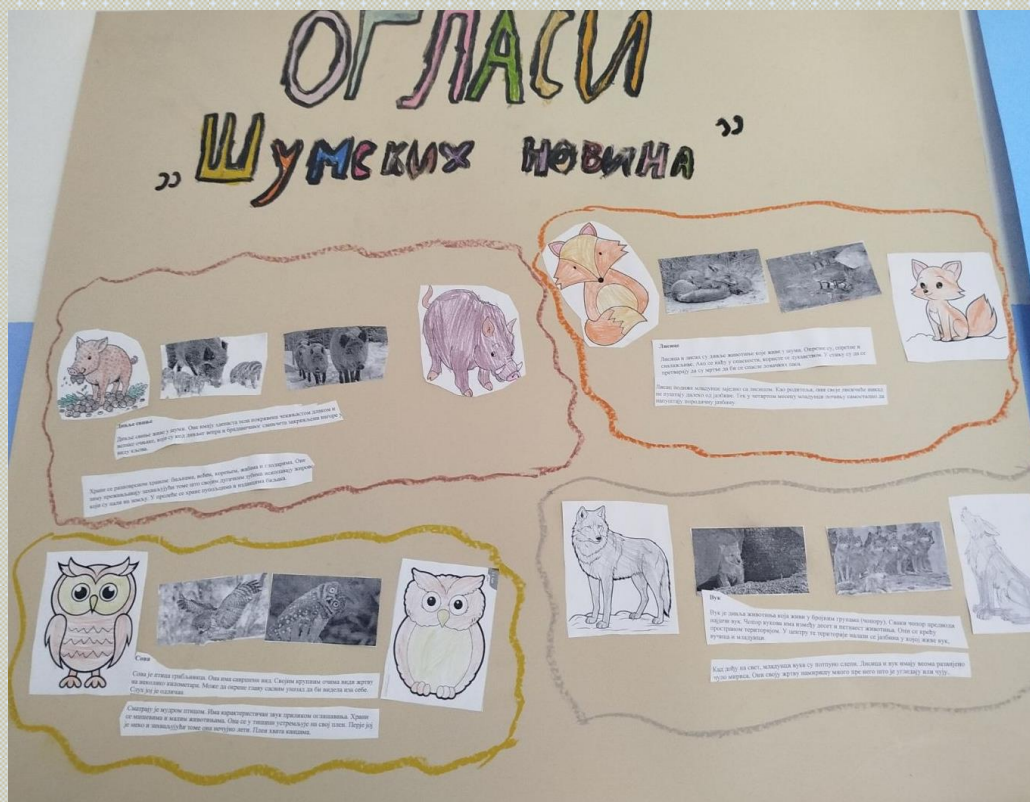
Као што једна изрека каже – од колевке, па до гроба, најлепше је ђачко доба. Многи од нас тврде да школу не воле, а из школе носе највећи део својих успомена, другаре за читав живот и авантуре које су само у школском животу присутне.

Наша школа је мала, са малим бројем ђака. У нашем одељењу само нас је троје, али то нам не смета да личимо на право одељење. Шаљивција који је у сваком одељењу присутан, код нас седи у првој клупи. То је дечак веселог духа који нас увек орасположи када нам није добар дан. Немиран је толико да је једном чак и клупу сломио, па нас због тога често одвуче у неке ситније свађе или ненајављена пропитивања. Ипак, он је изузетно добар друг и ми га због тога волимо.

За разлику од веселог шаљивције, мој други друг из одељења је повучен и ћутљив. Сећамо се да му је учитељица у првом разреду чак као давала и неке таблете да би причао. Он је на одмору увек причао са нама, али свиђало му се да добија таблете (то су, уствари биле бомбонице), па је на часу обавезно очекивао и награду. Када је коначно почео да прича на часовима, сви су схватили да је он у нашем одељењу онај дечак који лако учи и свима дели домаће задатке, помаже око тешких задатака и изнад свега поштује своје другове у одељењу, чак и онда када нису научили лекцију. Мени он служи да му се поверавам, да ме разуме и да ме посаветује исправно, али и да препишем домаћи кад не унем сама да урадим. Са овим дечаком ја се и највише свађам, нарочито на часовима физичког када играмо 11:10, али наше свађе трају кратко. Схватимо колико нам значи да имамо са ким и да се посвађамо јер и то је део школског живота.

Као једину девојчицу у одељењу, дечаци ме воле и поштују. Штите ме кад ми други добацују. Свађају се само колико нам је потребно да нам не буде досадно, а уживамо много: на сваком школском часу, на сваком одмору, у заједничким задацима, у школским приредбама, на путу до куће... Само троје ученика мог одељења чини да наша школа личи на праву школу.

Јована Стевановић, 6. разред,
награђени литерарни рад у категорији старијих разреда

заједнички рад ученика млађих разреда са учитељицом Тијаном Арсић

заједнички рад ученика старијих разреда са наставницом Љиљаном Дељанин у школском стакленику

ПОЛЕТ, лист ученика ОШ Вук Караџић у Блажеву

ИЗДАВАЧ: ОШ „Вук Караџић“ Блажево

ЗА ИЗДАВАЧА: Јасмина Мијајловић, директор школе

УРЕДНИК: Маријана Јовановић, професор српског језика и књижевности

ТЕКСТОВИ: Јасмина Мијајловић, професор географије

Ивана Максимовић, професор италијанског језика и књижевности

Тијана Арсић, мастер учитељ

Љиљана Дељанин, професор технике и информатике

Јасмина Збиљић, професор географије

Ивана Ковачевић, педагог

Ђорђе Миленковић, мастер учитељ

Сања Стошовић, професор биологије

Маријана Јовановић, професор српског језика и књижевности

АМБЛЕМ НА НАСЛОВНОЈ СТРАНИ („Стећи ћеш знање ако користиш природу за образовање“): Сања Црноглавац Јовановић, професор ликовне културе

ШТАМПА: Немања Милисављевић

ТИРАЖ: 15 комада

ГОДИНА ИЗДАЊА: 2024.